

2 KIRÁLYOK 17-25.

A 17.-ik fejezetben az északi királyság végéhez érkezünk.

Áháznak, Júda királyának tizenkettedik évében Hóséa, Élá fia lett Izráel királya Samáriában kilenc esztendeig.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, bár nem annyira, mint Izráel előbbi királyai.

Az ország kettészakadása óta az északi királyságnak egyetlen jó királya sem volt, és legtöbbször amilyen a király, olyan a nemzet is. A királytól függött, hogy a nép Istent követi-e vagy nem.

Ellene vonult fel Salmaneszter, Asszíria királya, Hóséa pedig a szolgálja lett, és adót fizetett neki.

De amikor Asszíria királya rájött, hogy Hóséa összeesküvést szőtt, és követeket küldött Szóhoz, Egyiptom királyához, Asszíria királyának pedig nem küldte meg az évenkénti adót, akkor Asszíria királya elfogatta őt, és megbilincselve börtönbe vetette.

Majd felvonult Asszíria királya az egész ország ellen, felvonult Samária ellen, és ostromolta három évig.

Hóséa uralkodásának kilencedik évében elfoglalta Asszíria királya Samáriát, Izráelt pedig fogságba hurcolta Asszíriába, és letelepítette őket Halahban és a Hábórnál, Gózáni folyójánál, meg a médek városaiban.

Isten elkezdi felsorolni azokat az okokat, amiért Izrael, amely egykor egy nagy és erős nemzet volt, miért kellett legyengüljön, és miért győzték most le őket az ellenségeik.

Ez pedig azért történt, mert Izráel fiai vétkeztek Isteniük, az ÚR ellen, aki felhozta őket Egyiptom földjéről, Egyiptom királyának, a fáraónak a hatalma alól. Más isteneket féltek,

Az első ok, hogy nem feleltek meg Isten elvárásának, és nem Őt imádták, hanem más isteneket. Ez részben azért történt, mert a történelmüket félreértelmezték. Nem értették meg, hogy Isten tette őket naggyá, és hogy az Istennel való kapcsolatuk erősítette meg őket. Isten volt az, Aki kihozta őket Egyiptomból, Aki keresztülvezette őket a pusztán, Aki behozta őket az Igéret földjére, és Őmiatta tudták legyőzni ellenségeiket és birtokba venni a földet.

De ők félreértelmezték a történelmet, és győzelmeiket más dolgoknak, más isteneknek kezdték tulajdonítani. Aranyborjúkat állítottak, egyiket Dánban, másikat Bételben, és a király azt mondta, hogy ezek az istenek hozták ki őket Egyiptomból. Megtagadták az élő Istent, és a saját kezük által csinált isteneket kezdték imádni.

Az ember az imádat szükségességével születik. Valamit muszály imádjak, mert van bennem egy lelki úr, amit be kell töltsék valamivel. És ha ezt nem az Élő Istennel töltöm be, akkor szemét és értelmetlenség kerül arra a helyre. A mai humanista filozófia szerint egy hitlépést kell tegyünk egy „magasabb”, értelmén túli vallásos megtapasztalásba, és a mai világ ilyen értelmetlenségekkel van tele.

Olvastam arról, hogy hogyan indult el a szcientológia. Volt egy író, aki egy penny-t kapott egy szóért, és rájött, hogy így nem fog sok pénzt keresni. Azt gondolta, hogy az egyetlen mód arra, hogy pénzt keressen az lehet, ha egy új vallást fog kifejleszteni. Ezért hát kifejlesztette a szcientológiát azért, hogy meggazdagodjon, és sikerült neki, mert sok ostoba ember van a világon, akik megengedik, hogy elhomályosítsák az agyukat, és robotokká és áldozatokká válnak. A dianetika, és a sok kitalált történet

mind így keletkezett. Mindez csak azt támasztja alá, hogy amikor az ember megtagadja az élő Istent, akkor bárminek az áldozatává válhat, ami az útjába kerül. Ostobaságokban és semmiségekben fog hinni, és a teremtést fogja imádni és szolgálni, a Teremtő helyett. Elkezd imádni a testének szükségleteit és vágyait, és ezek betöltését.

Miután elfordultak az Úrtól, Izrael gyermekei a keletkezett úrt hamis istenek imádatával akarták betölteni. A saját nemzetük keménységére, a saját okosságukra kezdtek büszkének lenni. Demokratikus kormányunk van, szabad gazdasági rendszerünk van, és ez teszi nagygyá és erőssé nemzetünket. Ilyen és ehhez hasonló dolgoknak tulajdonítjuk mi is nemzetünk nagyságát, ahelyett, hogy meglátnánk azt, hogy Isten félelmében és tiszteletében alapították nemzetünket, és Ő volt annak az ereje, hisz Ő volt a nemzet szíve, a nemzet erkölcsi erejét képezve. Az emberek Istent imádták és szolgálták.

Amikor ezek a gyökerek elkezdnek rothadni, és az alapok kezdenek szétesni, akkor a nemzet már nem sokáig fog fennmaradni. És a gyökerek annyira megrothadtak, az erkölcsi romlás olyan nagymértékű volt, hogy a nemzet már nem tudott megállni.

Olyan dolgokat találtak ki Izráel fiai, amelyek nem voltak méltók Isteniükhöz, az ÚRhoz: áldozóhalmokat építettek maguknak minden városban, mind az őrtornyoknál, mind az erődített városokban.

Szent oszlopokat és szent fákat állítottak maguknak minden magas halmon és minden bujazöld fa alatt.

Ott tömjéneztek minden áldozóhalmon, éppúgy, mint azok a népek, amelyeket előttük hurcoltatott fogságba az ÚR, és gonosz dolgokat követtek el, bosszantván az URat.

Bálványokat tiszteltek, amiről megmondotta nekik az ÚR, hogy ne tegyék azt.

Ezért az ÚR így intette Izráelt és Júdát összes prófétája és látónoka által: Térjete meg gonosz utaitokról, és őrizzétek meg parancsolataimat és rendelkezéseimet, a teljes törvény szerint, amelyet őseiteknek adtam, és amelyet hozzátok küldtem szolgálaim, a próféták által!

De ők nem hallgattak rájuk, hanem úgy megkeményítették nyakukat, amilyen nyakasak voltak őseik is, akik nem hittek Istenükben, az ÚRban.

Megvetették rendelkezéseit és szövetségét, amelyet őseikkel kötött, és intelmeit, amelyekkel intette őket. Mivel a hiábavalóságot követték, maguk is hiábavalók lettek

Értéktelen dolgokat követtek, és maguk is értéktelenné váltak. Érdekes, hogy manapság az emberek keresik a boldogságukat, de közben üressé válnak. Úgy tűnik, hogy mindenki a boldogságot keresi, és mindannyiunknak van a fejében egy elképzelés arról, hogy mi tenne minket boldoggá. Pl. a boldogság az, ha egymillió dollárom van a bankban, vagy egy ház a Rózsadombon, vagy...stb. stb. De az igazi boldogság az Istennel való megfelelő kapcsolatból ered. A többi csak a boldogság hajhászása, és legtöbbször olyan dolgokat hajhászunk, amelyek önmagukban csak ürességet jelentenek. Egy-egy pillanatra lehet, hogy boldoggá tesznek, örömet okoznak, de valódi, tartós boldogság nem következik belőlük.

Visszaemlékszem a főiskolai éveimre, amikor oly sok dolgot megpróbáltunk, hogy élvezetet találjunk bennük. Nem nagyon szeretném megosztani veletek, mert lehet, hogy néhány fiatalember olyan ötleteket fog hallani, amikre nem is gondolt korábban. De mindegyik csak néhány percig tartott és másnap már egy újabb butaságon járt az eszünk.

és követték a körülöttük levő népeket; pedig megparancsolta az ÚR, hogy ne tegyenek úgy, mint azok.

És ma is hatalmas a nyomás, hogy úgy tegyünk, mint a körülöttünk levő világ. A körülöttünk levő világot ma a humanista filozófia uralja, amely szerint semmi sem rossz önmagában, mert nincs abszolút jó, vagy abszolút rossz, hanem minden relatív. Szerintük a jó és a rossz a kultúra, a neveltetés, a társadalmi erkölcs függvénye. A szociológusok bemutatják a különböző népek társadalmi erkölcsét, és azt bizonygatják,

hogy minden erkölcs jó és elfogadható, és minden azon múlik, hogy abban a bizonyos társadalomban mit fogadnak el jónak.

Ez hatalmas tévedés. Isten megalapozta az abszolút jót és rosszat, de Izrael gyermekei azt a hibát követték el, hogy a körülöttük levő társadalom erkölceit követték, és ennek eredményeként megromlottak Isten előtt, erkölcsileg és lelkileg legyengültek, majd elpusztultak. Minden nép ereje erkölcsének erejében és igazságában található.

Az Úr küldött kisebb nemzeteket, amelyek legyőzték őket, és ezáltal is figyelmeztette őket. Moáb, amely nem volt egy nagy nemzet, fellázzadt Izrael ellen, és az izraliek már őket sem tudták legyőzni. Látván ezt, az edómiak is fellázzadtak, és a többi nemzetek is egyenként bátorságot kaptak látván Izrael gyengeségét. Izrael nem tudta legyőzni őket, de ekkor sem jöttek rá a gyengeségük okára, és ugyanúgy jártak, mint Sámson, akinek levágták a haját és nem tudta, hogy ugyanolyan gyenge lett, mint minden más ember:

Ezt mondta Delila: Jönnék a filiszteusok, Sámson! Ő felébredt álmából, de azt gondolta: Kiszabadulok most is, mint máskor, csak megrázom magam! - mert még nem tudta, hogy elhagyta őt az ÚR.

Elbukott a filiszteusok előtt, mert Isten Lelkének ereje nélkül, ugyanolyan gyenge volt, mint bárki más.

Isten nélkül a mi nemzetünk is olyan gyenge, mint bármely más nemzet. A nemzetünk elfordult Istentől. Korábban a nemzeti életünk szívében volt Isten, de most már hiába nyomtatjuk a pénzeinkre, hogy „Istenben bízunk”, ez már-már istenkáromlásnak számít. Hiába volt a Biblia az első és egyetlen könyv az első iskolákban, most már eljutottunk oda, hogy az állami iskolákban még hittan órát sem lehet tartani, és imádkozni sem lehet az osztálytermekben. Persze ezt sok gyerek megszegi, dolgozatírások előtt...

A nemzetünk egyre gyengébb lesz, és most már a kis nemzetek is kezdik ezt észrevenni...Koreában, Vietnámban, Iránban, és ki tudja még hol fognak nevetni rajtunk. Idő kérdése csak, hogy mikor fogunk elbukni...

Mindig szomorú látni egy olyan nemzet vergődését, amely régen nagy volt és erős. Izrael is így járt, és a mi nemzetünk is hasonló cipőben jár. Hátat fordítottunk Istennek, és a materializmust, az élvezeteket, az intellektust tettük életünk központi céljává, legyengültünk. Pedig Isten kiáradó kegyelme tett egykoron minket hatalmas és erős nemzetté, de mi is más dolgoknak tulajdonítottuk sikereinket, ahelyett, hogy Istent dicsőítettük volna ezekért.

Meg vagyok győződve, hogy ha nem következik be egy hatalmas ébredés, és Istenhez való visszafordulás, a nemzetünk el fog bukni.

Végül is az ÚR eltávolította színe elől Izráelt, ahogyan megmondotta szolgái, a próféták által. Ezért került fogságba Izráel a maga földjéről Asszíriába mindmáig.

Kr. E. 721-ben az északi királyság elesik, és Asszíria király elhurcolta őket más országokba, más tartományokba. Ezáltal szétszórták őket más nemzetek közé, ahol esélyük sem volt arra, hogy összegyűljenek, és egy egyesült lázadást szervezzenek.

Asszíria királya azután másokat hozott Bábelből, Kútából, Avvából, Hamátból, Szefarvaimból, és letelepítette őket Samária városaiba, Izrael fiai helyébe. Azok birtokba vették Samáriát, és letelepedtek városaiban.

Ott lakásuk kezdetén nem félték az URat, ezért az ÚR oroszlánokat küldött rájuk, s azok öldösték őket.

Ekkor azt mondták Asszíria királynak: Azok a népek, amelyeket elhurcoltál, és Samária városaiba telepítettél, nem ismerik az ország Istene tiszteletének módját, ezért oroszlánokat küldött rájuk, s azok most öldösisik őket, mivel nem ismerik az ország Istene tiszteletének a módját.

Assíria királya azért ezt parancsolta: Küldjétek oda egy papot azok közül, akiket onnan fogságba vittetek! Menjen el, lakjék ott, és tanítsa meg azokat az ország Istene tiszteletének a módjára! El is ment egy pap azok közül, akiket Samáriából fogságba vittek, és letelepedett Bételben. Ez tanította meg azokat, hogy hogyan féljék az URat.

De azért mindegyik pogány nép megcsinálta a maga istenét is, és elhelyezte az áldozóhalmokon levő templomokba, amelyeket a samáriabeliek készítettek: mindegyik nép abban a városban, amelyben lakott. A Babelből valók elkészítették Szukkót-Benótot, a Kútából valók elkészítették Nérgalt, a Hamátból valók elkészítették Asímát;

az Avvából valók elkészítették Nibhazt és Tartákot, a Szeфарvaimból valók pedig elégették fiaikat áldozatul Adrammeleknek és Anammeleknek, Szeфарvaim isteneinek.

Így történt, hogy bár félték az URat, de az áldozóhalmokon is alkalmaztak maguk közül való papokat, akik az áldozóhalmokon levő templomokban tevékenykedtek.

Félték tehát az URat is, de tisztelték a maguk isteneit is

Mennyire igaz ez sok ma élő emberre is! Elismerik az Úr létezését, de a saját isteneiket szolgálják. Lehet, hogy dicsőítik is az Urat, dicsőítő zenéket hallgatnak, elismerik, hogy az Úr létezik, de amikor megvizsgáljuk az életüket, akkor láthatjuk, hogy más isteneket imádnak. Jézus azt mondta, hogy senki sem tisztelhet két urat:

„Senki sem szolgálhat két úrnak, mert vagy az egyiket gyűlöli, és a másikat szereti, vagy az egyikhez ragaszkodik, és a másikat megveti: nem szolgálhattok Istennek és a mammonnak.”

A mammon azokban az időkben a pénz által képviselt erő istene volt. Ma vajon hányan félik az Urat, de közben más isteneket imádnak? És valójában az számít, hogy kit szolgálasz. Vajon a saját vágyaidat szolgálod, vagy az igaz, élő Istent, aki hűséges az Ő szavához és az Ő ígéreteihez.

A 18.-ik fejezetben visszatérünk a déli királysághoz, Júdához. Az északi királyság elpusztult, és ezért a 2Királyok további része Júdáról szól.

Hóséának, Élá fiának, Izráel királyának a harmadik évében kezdett uralkodni Ezékiás, Áháznak a fia, Júda királya.

Huszonöt éves korában kezdett uralkodni, és huszonkilenc évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Abí volt, Zekarjá leánya.

Azt tette, amit helyesnek lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan tett őse, Dávid.

Ő szüntette meg az áldozóhalmokat, összeűzta a szent oszlopokat, kivágatta a szent fákat, és darabokra törtette a rézkígyót, amelyet Mózes készített; mert Izráel fiai mindaddig annak tömjéneztek, és Nehustánnak nevezték.

A Mózes által a pusztában készített rézkígyót is bálványként tisztelték az emberek. Amikor Izrael gyermekei panaszkodni kezdtek az Úr ellen, az Úr kígyókat küldött rájuk, és ezek harapásaitól az emberek sokan meghaltak. Mózes az Úrhoz kiáltott, és az Úr azt mondta neki, hogy készítsen egy rézkígyót, helyezze egy oszlopra a tábor közepén, és akit megmar a kígyó csak fel kell nézzen az oszlop tetejére, és meg fog gyógyulni.

Jézus ezt egy illusztrációjában használta fel, amikor egy őszinte zsidó vezető kérdésére válaszolt. A kérdése az volt, hogy „hogyan tudjak újjászületni, hiszen már öreg vagyok?”

Jézus így válaszolt: *Ahogyan Mózes felemelte a kígyót a pusztában, úgy kell az Emberfiának is felemeltetnie,*

hogy aki hisz, annak örök élete legyen őbenne.

Jézus tehát erre a kígyóra mutatott vissza, amelyhez Ő maga is hasonlónak fog válni, bizonyos értelemben.

Tudjuk, hogy a réz mindig Isten ítéletét jelképezi, és a kígyó pedig a bűnt. Az emberek Isten ellen vétettek, amikor ellene panaszkodtak, így a rézkígyó a pusztában azt jelképezte, hogy a bűnük megítéltetett, és ha feltekintenek az Isten által hozott szabadításra, akkor meggyógyulnak a kígyó harapásaiból, és élni fognak ezáltal.

Jézus Krisztus a kereszten szintén Isten ítéletének jelképe a mi bűneink ellen. Ha mi csak feltekintünk Jézus Krisztusra, a megfeszített Úrra, akkor a mi bűneink is megbocsájtatnak, és mi is élni fogunk. Tehát úgy születhetnek újjá, hogy elhiszem, hogy Krisztus elhordozta az én bűneimet a kereszten.

A júdaiak viszont fogták ezt a rézkígyót, és ezt kezdték imádni.

Amikor egy ember egy bálványt állít magának az azt jelenti, hogy elvesztette Isten jelenlétének tudatát, és szüksége van egy emlékeztetőre. Pál azt mondta, hogy

„Athéni férfiak, minden tekintetben nagyon vallásos embereknek látlak titeket, mert amikor bejártam és megtekintettem szentélyeiteket, találtam olyan oltárt is, amelyre ez volt felírva: AZ ISMERETLEN ISTENNEK. Akit tehát ti ismeretlenül tiszteltek, én azt hirdetem nektek. Az Isten, aki teremtette a világot és mindazt, ami benne van, aki mennynek és földnek Ura, nem lakik emberkéz alkotta templomokban, nem szorul emberi kéz szolgálatára, mintha hiányt szenvedne valamiből; hiszen ő ad mindenkinek életet, leheletet és mindent. Az egész emberi nemzetséget is egy vérből teremtette, hogy lakjon a föld egész felszínén; meghatározta elrendelt idejüket és lakóhelyük határait, hogy keressék az Istent, hátha kitapinthatják és megtalálhatják, hiszen nincs is messzire egyiküinktől sem; mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk.

Pálnak nem volt szüksége bálványokra, mert annyira tudatában volt Isten jelenlétének, hogy rájött arra, hogy teljesen körbeveszi őt Isten: benne élt, mozgott, benne létezett. Egy ilyenfajta tudatosság birtokában nincs szüksége senkinek bálványokra.

Az ember mindig valami látható tárgyat akar imádni, de ez mindig annak a jele, hogy valami alapvető dolgot vesztett el Istennel kapcsolatban. De a bálvány azt is jelenti, hogy az az ember valami módon vissza akarja szerezni azt, amit elveszített.

A Nehustán annyit jelent, hogy rézből készült dolog, nem egy isten. Mennyire oda vagyunk egyes dolgainkért! Csak egy bizonyos székben szeretünk ülni, mert ott egyszer Isten jelenlétében éreztük magunkat. De ez is csak egy fából készült dolog, nem egy isten.

A milánói Szent András katedrálisban azt állítják, hogy egy üvegvitrinben ott található az összeragasztott rézkígyó. Ott imádkoznak előtte, de ez nem más, mint egy rézből készült dolog, Nehustán.

Bízott az ÚRban, Izráel Istenében; nem volt hozzá hasonló senki Júda királyai között, sem előtte, sem utána.

Ragaszkodott az ÚRhoz, nem tért el tőle, hanem megtartotta parancsolatait, amelyeket az ÚR parancsolt Mózesnek.

Ezért vele volt az ÚR, és minden vállalkozása eredményes volt. Fellázadt Assíria királya ellen, és nem szolgálta őt.

Leverte a filiszteusokat egészen Gázáig és környékéig, őrtornyaikat és erődített városaikat egyaránt. Ezékiás király negyedik évében, amely Hóséának, Élá fiának, Izráel királyának hetedik éve volt, Salmaneszer, Assíria királya Samária ellen vonult, és ostrom alá vette.

El is foglalta három év múlva, Ezékiás hatodik évében; tehát Hóséának, Izráel királyának a kilencedik évében esett el Samária.

Asszír király a fogságba hurcolta Izráelt Asszíriába, és letelepítette őket Halahban és a Hábórnál, Gózán folyójánál, meg a médek városaiban.

Mert nem hallgattak Istenüknek, az ÚRnak a szavára, áthágták szövetségét és mindazt, amit Mózes, az ÚR szolgája parancsolt. Nem hallgattak rá, és nem teljesítették.

Ezékiás király tizennegyedik évében felvonult Szanhérib, Asszír király, Júda összes erődített városa ellen, és bevette azokat.

Akkor Ezékiás, Júda király, ezt az üzenetet küldte az asszír királyhoz Lákisba: Vétkeztem, vonulj vissza innen! Vállalom, amit kirószt rám. És Asszír király háromszáz talentum ezüstöt meg harminc talentum aranyat vetett ki Ezékiásra, Júda királyára.

Ekkor odaadott Ezékiás minden ezüstöt, ami az ÚR házában és a királyi palota kincstárában található volt.

Ugyanekkor vágatta le Ezékiás az ÚR temploma ajtószárnyainak és ajtófélfáinak az aranyborítását is, amivel maga Ezékiás, Júda király borítottatta be, és azt is odaadta az asszír királynak.

Az asszír király azonban elküldte hadvezérét, udvarmesterét és kincstárnokát Lákisból Ezékiás király ellen erős hadsereggel Jeruzsálembe. Ezek felvonultak, és megérkeztek Jeruzsálem alá. Amikor felvonultak és megérkeztek, megálltak a Felső-tó vízvezetékénél, amely a ruhafestők mezejének az útjánál van.

Azután hívták a királyt. Kiment hozzájuk Eljákim, Hilkiájáhu fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh, Ászáf fia, a főtanácsadó.

A kincstárnok ezt mondta nekik: Mondjátok meg Ezékiásnak, hogy ezt üzeni a nagy király, Asszír király: Miféle elbizakodottság ez? Miben bízol?

Üres beszéd az, amit gondolsz, hogy csak ész és erő kell a hadakozáshoz! Kiben bízál, hogy föllázadtál ellenem?

Talán Egyiptomnak, ennek a törött nádszálnak a támogatásában bízál? Aki erre támaszkodik, annak belemegy a tenyerébe, és átszúrja azt. Így járnak Egyiptom királyával, a fáraóval mindazok, akik benne bíznak.

Vagy ezt mondjátok nekem: Istenünkben, az ÚRban bízunk?! De hiszen az ő áldozóhalmait és oltárait szüntette meg Ezékiás! Júdának és Jeruzsálemnek pedig megparancsolta: Csak ez előtt az oltár előtt borulhattok le, itt, Jeruzsálemben!

Ez persze csak azt mutatja, hogy mennyire nem értették meg az emberek Yehova Istent. Azt gondolták, hogy ezek a pogány oltárok mind Yehova tiszteletére épültek. Mennyire félreérthetik a kívülállók a mi Isten imádatunkat!

Fogadj hát az én urammal, Asszír királyával: Kétezer lovat ad neked, ha tudsz hozzájuk adni ugyanannyi lovaszt!

Hogyan tudnál visszaverni egyetlen helytartót is az én uram legkisebb szolgálói közül?! Vagy Egyiptom harci kocsijaiban és lovasaiban bízol?

Talán az ÚR tudta nélkül vonultam fel ez ellen a hely ellen, hogy elpusztítsam? Az ÚR parancsolta nekem, hogy vonuljak fel ez ellen az ország ellen, és pusztítsam el!

Ekkor Eljákim, Hilkiájáhu fia, Sebná és Jóáh ezt mondta a kincstárnoknak: Beszélj szolgálóiddal arámul, mert megértjük. Ne beszélj velünk júdai nyelven a várfalon levő hadinép füle hallatára!

De a kincstárnok így felelt nekik: Vajon uradhoz és tehozád küldött engem az én uram, hogy ezeket elmondjam? Sőt inkább a várfalon ülő emberekhez, akiknek majd veletek együtt kell megenniük saját ganéjukat, és meginniük saját vizeletüket!

Azzal odaállt a kincstárnok, és nagy hangon kiáltva beszélni kezdett júdai nyelven, és ezt mondta: Halljátok meg a nagy királynak, Asszír királyának az üzenetét!

Ezt üzeni a király: Ne hagyjátok, hogy rászedjen benneteket Ezékiás, mert ő nem tud megmenteni benneteket a kezemből.

És ne hagyjátok, hogy Ezékiás így biztasson benneteket az Úrral: Bizonyosan megment bennünket az ÚR, és nem kerül ez a város Asszíria királyának a kezébe!

Ne hallgassatok Ezékiásra, mert ezt üzeni Asszíria királya: Adjátok meg magatokat, és jöjjetek ki hozzám! Akkor mindenki a maga szőlőtökéjéről és fügefájáról ehetik, és mindenki a maga kútjának a vizét ihatja, amíg el nem jövök, és el nem viszlek benneteket a ti földetekhez hasonló földre, gabonát és mustot adó földre, kenyeret és szőlőt adó földre, olajat és mézet adó földre, hogy életben maradjatok, és ne haljatok meg! Ne hallgassatok Ezékiásra, mert félrevezet benneteket, amikor ezt mondja: Az ÚR megment bennünket!

Vajon más népek istenei meg tudták-e menteni országukat Asszíria királyának a kezéből?

Hol vannak Hamát és Arpád istenei? Hol vannak Szefervaim, Héna és Ivvá istenei? Megmentették-e Samáriát az én kezemből?

Ezeknek az országoknak valamennyi istene közül melyik tudta megmenteni országát az én kezemből? Hát az ÚR megmentheti-e kezemből Jeruzsálemet?

De a hadinép néma maradt, nem válaszoltak neki egy szót sem, mert a király parancsa az volt, hogy ne válaszoljanak neki.

Ezután Eljákim, Hilkiijáhu fia, a palota felügyelője, Sebná kancellár és Jóáh főtanácsadó, Ászáf fia, megszagattott ruhában Ezékiáshoz ment, és jelentették neki a kincstárnok beszédét.

Amikor Ezékiás király ezeket meghallotta, megszagatta ruháját, zsákruhát öltött, és bement az ÚR házába.

Azután elküldte Eljákimot, a palota felügyelőjét, Sebná kancellárt és a papok véneit, zsákruhába öltözve, Ézsaiás prófétához, Ámóc fiához.

Ezen a ponton érdemes lenne elolvasni Ézsaiás könyvét, mert ő egy nagyon befolyásos próféta volt Ezékiás király idejében.

Ezzel a történelmi háttérrel Ézsaiás próféciáit is sokkal jobban megérthetjük.

Azt mondták neki: Ezt üzeni Ezékiás: Nyomorúságnak, büntetésnek és szégyennek a napja ez a nap, mint amikor a gyermek az anyaméh szájáig jut, de nincs erő a szüléshez.

Talán meghallja Istened, az ÚR a kincstárnok minden szavát, akit ideküldött ura, az asszír király, hogy gyalázza az élő Istent, és talán megbünteti Istened, az ÚR azokért a szavakért, amelyeket meghallott. Imádkozz a még meglevő maradékért!

Amikor Ezékiás király szolgálai megérkeztek Ézsaiáshoz,

így szólt hozzájuk Ézsaiás: Mondjátok meg uratoknak: Így szól az ÚR: Ne ijedj meg azoktól a beszédektől, amelyeket hallottál, amelyekkel káromoltak engem az asszír királynak a szolgálai.

Íme én olyan lelket adok bele, hogy hírt hallva visszatérjen országába. Saját országában pedig kard által ejtem el.

A kincstárnok visszatért, de az asszír királyt már Libná ellen harcolva találta, mert meghallotta, hogy elvonult Lákisból.

Az asszír király ugyanis azt hallotta, hogy Tirháká, Etiópia királya háborúba indult ellene. Ekkor ismét követeket küldött Ezékiáshoz ezzel az üzenettel:

Mondjátok meg Ezékiásnak, Júda királyának: Ne engedd, hogy rászedjen téged Istened, akiben bízva azt gondolod, hogy nem kerül Jeruzsálem az asszír király kezébe!

Hiszen te is hallottad, hogy mit vittek véghez Asszíria királyai minden országban, kiirtva mindent. Te talán megmenekülhetsz?

Megmentették-e más népek istenei azokat, akiket elődeim elpusztítottak: Gózánt és Háránt, Recefet és Eden fiait, akik Telasszárban voltak?

Hol van Hamát királya, Arpád királya és Szefervaim városának a királya, meg Héna és Ivvá?

Ezékiás átvette a levelet a követek kezéből és elolvasta. Majd fölment az ÚR házába, és kiterítette azt Ezékiás az ÚR előtt.

*És így imádkozott Ezékiás az ÚR előtt: URam, Izráel Istene, aki a kerúbokon ülsz, egyedül te vagy a föld minden országának Istene, te alkottad a mennyet és a földet!
URam, hajtsd hozzám füledet, és hallgass meg! URam, nyisd ki szemedet, és láss! Halld meg Szanhérib beszédét, aki ideküldte ezt az embert, hogy gyalázza az élő Istent!
Igaz, URam, hogy Asszíria királyai elpusztították a pogány népeket és országaikat.
Isteneiket tűzbe vetették, mert azok nem is voltak istenek, hanem csak emberi kéz alkotásai, fa és kő, azért pusztíthatták el azokat.*

Mindig az a legjobb, ha az Úr elé hozzuk a problémáinkat. Ha valaki fenyegető levelet ír nektek, a legjobb, ha az Úr előtt kiterítitek, kiöntitek a szíveteket, akárcsak Ezékiás.

*De most te, URunk Istenünk, szabadíts meg bennünket az ő kezéből, hadd tudja meg a föld minden országa, hogy te vagy, URam, az egyedüli Isten!
Akkor Ézsaiás, Ámóc fia ezt az üzenetet küldte Ezékiásnak: Így szól az ÚR, Izráel Istene: Meghallottam, hogyan imádkoztál hozzám Asszíria királya, Szanhérib miatt.
Ezt az ígét jelentette ki róla az ÚR: Megvet, gúnyol téged Sion szűz leánya, fejét rázza mögötted Jeruzsálem leánya!
Kit gyaláztál s káromoltál, ki ellen emeltél szót? Kire néztél gögös szemmel? Izráel Szentjére!
Követeiddel gyaláztad az URat, és ezt mondtad: Sok harci kocsimmal fölmentem a legmagasabb hegyre, a meredek Libánorra is. Kivágtam sudár cédrusait, válogatott ciprusfáit, eljutottam utolsó tanyájára, legsűrűbb erdejébe is.
Kutat ástam és ittam másoknak a vizét; lépteimmel kiszárítom Egyiptomban a Nílus minden ágát.
Nem hallottad még, hogy én ezt régóta elvégeztem, jó előre kiterveltem? Most csak véghezviszem, hogy halomra dőljenek, rommá legyenek az erős városok.
Lakosaiknak ereje elfogyott, megrémültek, megszégyenültek; olyanok lettek, mint mezőn a növény, mint a gyenge fűszál, a háztetőn nőtt fű: elszáradt, mielőtt szárba szökken.
Én tudom, ha leülsz, ha kimégy vagy bejössz, és ahogyan tombolsz velem szemben!
Mivel tombolsz velem szemben, és elbizakodott beszéded fülembé jutott, horgomat orrodba vetem, zablámat a szádba, és visszaviszlek az úton, amelyen idejöttél!
Teneked pedig ezt a jelt adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvaiból hajt; a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek gyümölcsét.
Akik megmenekülnek és megmaradnak Júda házából, azok újra gyökeret vernek lenn, és gyümölcsöt hoznak fenn.
Mert Jeruzsálemből terjed szét a maradék, és a Sion-hegyéről azok, akik megmenekülnek. A Seregek URának féltő szeretete műveli ezt.
Azért ezt mondta az ÚR Asszíria királyáról: Nem jut be ebbe a városba, és nyilat sem lő rá; nem fordít feléje pajzsot, töltést sem emel ellene.
Azon az úton tér vissza, amelyen jött, de ebbe a városba nem jut be, így szól az ÚR.
Pajzsa leszek ennek a városnak, és megszabadítom önmagamért, meg szolgálomért, Dávidért.*

Mivel Ezékiás az Úr elé vitte a gondjait, választ is kapott rájuk. Mi gyakran másokhoz futunk a problémáinkkal: egy tanácsadóhoz, egy barátához, és mindenki másra vetjük a nehézségeinket. De a Biblia azt írja, hogy: „Minden gondjaitokat Óreá vessétek, mert Neki gondja van rátok.”

Gyakran, amikor az emberek nekem mondják el a gondjaikat, kényelmetlenül érzem magam, mert mi tudok én tenni ezekkel? Semmit, csak annyit, hogy az Úr elé vigyem. Én erőtlenség vagyok, nem tudom megváltoztatni a helyzetet, mert minden Isten kezében van. Bárcsak megtanulnánk, hogy a mi félelmeinket, nehézségeinket az Úr elé vigyük!

Azon az éjszakán eljött az ÚR angyala, és levágott az asszír táborban száznyolcvanötezer embert. Amikor reggel fölkeltek, mindenfelé csupa holttest volt.

Ézsaiás olvasása közben nagyon érdekes adalékot kaphatunk ehhez. Megtudhatjuk, hogy mi volt ennek az eredménye a jeruzsálemiek számára. Érdemes elolvasni, hisz ez áll Ézsaiás könyvében:

Megrettentek a Sionon a vétkesek, reszketés vett erőt az elvetemülteken: Ki tartózkodhat közüünk perzselő tűz mellett, ki tartózkodhat közüünk örökös izzás mellett?

Mikor látták, hogy mit tett Isten tüze az asszírokkal, akkor minden bűnös szíve megrettent. A Zsidókban is olvashatjuk, hogy a mi Istenünk egy pusztító tűz, és itt is ezt olvashatjuk. Megijedtek tőle az emberek, mert hogyan lehet egy ilyen Isten közelében úgy élni, hogy ne égessen meg, ne pusztítson el?

Ekkor Szanhérib, AsszírIA királya fölkerekedett, visszavonult Ninivébe, és ott is maradt.

Egyszer aztán, amikor imádkozott istenének, Niszróknak a templomában, a fiai, Adrammelek és Szárecer levágták karddal, maguk pedig elmenekültek Arárát földjére. Utána a fia, Észarhaddón lett a király.

Abban az időben Ezékiás halálosan megbetegedett. Ézsaiás próféta, Ámóc fia elment hozzá és ezt mondta neki: Így szól az ÚR: Rendelkezz házadról, mert meghalsz, nem maradsz életben!

Ezékiás pedig arcát a fal felé fordította, és így imádkozott az ÚRhoz:

Ó, URam, ne feledkezz meg arról, hogy én híven és tiszta szívvel éltem előtted, és azt tettem, amit jónak látsz! És Ezékiás keservesen sírt.

Ézsaiás még a város közepére sem ért, amikor így szólt hozzá az ÚR igéje:

Menj vissza, és mondd meg Ezékiásnak, népem fejedelmének: Így szól az ÚR, atyádnak, Dávidnak Istene: Meghallgattam imádságodat, láttam, hogy könnyezettél. Én meggyógyítalak, három nap múlva már fölmehetsz az ÚR házába.

Megtoldom napjaidat még tizenöt évvel. AsszírIA királyának a kezéből pedig kiszabadítlak téged meg ezt a várost, és pajzsa leszek ennek a városnak önmagamért és szolgámért, Dávidért.

Majd ezt mondta Ézsaiás: Hozzatok egy csomó préselt fűgét! Odavitték és a kelevényre tették; a király pedig életben maradt.

Ezékiás azonban megkérdezte Ézsaiástól: Mi lesz a jele, hogy meggyógyít az ÚR, és három nap múlva fölmehtek az ÚR házába?

Ézsaiás így felelt: Kapsz jelet az ÚRtól arra, hogy az ÚR teljesíti azt az ígét, amelyet kijelentett: Előre menjen az árnyék tíz fokkal, vagy visszafelé menjen tíz fokkal?

Ezékiás ezt mondta: Könnyű az árnyéknak tíz fokkal megnyúlnia. Ne úgy legyen, hanem menjen az árnyék visszafelé tíz fokkal!

Ekkor Ézsaiás próféta az ÚRhoz kiáltott, ő pedig visszatérítette az árnyéket tíz fokkal Áház napóráján, azokon a fokokon, amelyeken már áthaladt.

Azt mondod, hogy lehetetlen? Hát valóban lehetetlen, ha egy kis, erőtlen istenben hiszel, de ha az 1Mózes első versét elhiszed, akkor miért okozna ez problémát? „Kezdetekben teremtette Isten a mennyet és a földet.” Ilyen nagy a mi Istenünk! Nem szabad elfelejtsük ezt, főleg akkor, amikor a kis problémáinkért imádkozunk.

Abban az időben Meróda-Baladán, Baladánnak, Babilónia királyának a fia levelet és ajándékot küldött Ezékiásnak, mert hallotta, hogy Ezékiás beteg lett.

Ezékiás meghallgatta őket, azután megmutatta nekik egész kincstárát, az ezüstöt és az aranyat, a balzsamokat és a finom olajakat, a fegyvertárát és mindazt, ami kincstárában található volt. Semmi sem volt palotájában és egész birodalmában, amit meg ne mutatott volna nekik Ezékiás.

Ekkor Ézsaiás próféta elment Ezékiás királyhoz, és megkérdezte tőle: Mit mondtak ezek az emberek, és honnan jöttek hozzád? Ezékiás így felelt: Messze földről, Babilóniából jöttek.

Ézsaiás így szólt: Mit láttak a palotádban? Ezékiás így felelt: Mindent láttak, ami csak a palotámban van; semmi sincs kincstáramban, amit meg ne mutattam volna nekik.

Akkor Ézsaiás így szólt Ezékiáshoz: Halld meg az ÚR igéjét:

Eljön majd az idő, amikor mindazt elviszik Babilóniába, ami a palotában van, és amit elődeid gyűjtöttek mindmáig, semmi sem marad meg. Ezt mondja az ÚR!

Utódaid közül is, akik tőled származnak, akiket nemzel, elvisznek egyeseket, és udvari szolgák lesznek Babilónia királyának a palotájában.

Ezékiás így válaszolt Ézsaiásnak: Jó az ÚR igéje, melyet hirdettél. Mert ezt gondolta: akkor az én időmben béke és biztonság lesz.

Ezékiás egyéb dolgai, összes hőstette, és hogy hogyan készítetett tavat és vízvezetéket, hogy bevezesse a vizet a városba, meg vannak írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben.

És pihenni tért Ezékiás őseihez. Utána a fia, Manassé lett a király.

Érdekes azon elgondolkodni, hogy nem lett volna-e jobb, ha Ezékiás inkább meghalt volna, minthogy meggyógyuljon? Vajon Ezékiás meggyógyítása volt Isten tökéletes terve? Hisz előtte Isten elküldte a hírt arról, hogy meg fog halni. Ezékiás sírt, és ezért Isten adott még 15 évet neki. Nem lett volna jobb, ha akkor meghal?

Tizenkét éves volt Manassé, amikor uralkodni kezdett

Ez azt jelenti, hogy Manassé a ráadás éveiben fogant meg. Ha Ezékiás akkor meghalt volna, akkor Manassé nem született volna meg. És ezt azért mondom, mert ezt olvassuk Manasséről:

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR; olyan utálatos dolgokat, mint azok a népek, amelyeket kiűzött az ÚR Izráel fiai elől.

Újra megépítette az áldozóhalmokat, amelyeket apja, Ezékiás elpusztított, oltárokat állított a Baalnak, és bálványoszlopot készítetett, amelyet készítetett Aháb, Izráel királya. Leborult az ég minden serege előtt, és tisztelte azokat.

Oltárokat építetett az ÚR házában, amelyről pedig ezt mondta az ÚR: Jeruzsálemben lesz a nevem.

Oltárokat építetett az ég minden seregének az ÚR háza mindkét udvarában.

A fiát is elégette áldozatul. Varázslást és jelmagyarázást űzött, halottidézőket és jövendőmondókat tartott. Sok olyan dolgot vitt véghez, amit rossznak lát az ÚR, bosszantva őt.

Manassá olyan mély bűnbe vitte a népet, amiből nem tudtak többé kilábalni, és Júda a bűn mélységibe zuhant. Mi lett volna, ha Ezékiás nem kéri Istent imádságban, hogy meggyógyítsa őt? Lehet, hogy a nemzet története egész más lett volna. De ő könnyek között kérte Isten. Ez a fajta probléma akkor üti fel a fejét, amikor ahelyett, hogy elfogadnám Isten tervét, az én akaratomnak megfelelően akarom Őt befolyásolni. Amikor azt hiszem, hogy az imádság arra szolgál, hogy az én akaratomat vigyem keresztül, ahelyett, hogy az Isten akaratának megvalósítója lennék.

Manassé nagyon gonosz király volt. Isten ezt mondta:

Én olyan veszedelmet hozok Jeruzsálemre és Júdára, hogy megcsendül bele mind a két füle annak, aki csak hallja.

Jeruzsálemre is Samária mérőzsinórját és Aháb házában a mérőőnját alkalmazom. Kitörlöm Jeruzsálemet, ahogyan kitörlik a tálat, és kitörölve leborítják.

Eltaszítom örökségem maradékát. Ellenségei kezébe adom; minden ellenségének a prédája és martaléka lesz,

mivel azt tették, amit rossznak tartok, és folyton bosszantottak attól a naptól fogva, hogy őseik kivonultak Egyiptomból, egészen a mai napig.

Az Újtestamentumban, a Zsidó levél 11.-ik fejezetében azt olvassuk Isten prófétáiról, hogy hatalmas hitük volt, mégis megkövezték, kettéfűrészelték őket. A Biblián kívül írások alapján Ézsaiás volt az, akit kettéfűrészeltetett Manassé, Ezékiás gonosz fia.

Manassé nagyon sok ártatlan vért is ontott, amivel megtöltötte Jeruzsálemet egyik végétől a másikig, azon a vétkén kívül, amellyel vétekbe vitte Júdát, olyat téve, amit rossznak lát az ÚR.

Manassé egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt és vétkei, amelyeket elkövetett, meg vannak írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben.

És pihenni tért Manassé őseihez, és eltemették palotája kertjében, az Uzzá-kertben. Fia, Ámón lett utána a király.

Huszonkét éves volt Ámón, amikor uralkodni kezdett, és két évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Mesullemet volt, Hárúc leánya, Jotbából.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, ahogyan tett apja, Manassé is.

Mindenben azon az úton járt, amelyen járt az apja: tisztelte azokat a bálványokat, amelyeket apja tisztelt, és azokat imádta.

Elhagyta az URat, ősei Istenét, és nem az ÚR útján járt.

De összeesküdtek Ámón ellen udvari emberei, és megölték a királyt a palotájában.

Az ország népe azonban kiirtotta mindazokat, akik összeesküdtek Ámón király ellen. Azután a fiát, Jósiást tette királlyá az ország népe.

Ámón egyéb dolgai, amiket véghezvitt, meg vannak írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben.

Az Uzzá-kertben levő sírba temették el. Utána a fia, Jósiás lett a király.

Nyolcéves volt Jósiás, amikor uralkodni kezdett, és harmincegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyja neve Jedídá volt, Adájá leánya, Bockatból.

Azt tette, amit helyesnek tart az ÚR. Mindenben ősatyjának, Dávidnak az útján járt, és nem tért el arról sem jobbra, sem balra.

Itt pedig Jeremiás próféciáit érdemes elolvasni, mert Jeremiás ekkor kezdte meg működését.

Jósiás azt tette, amit az Úr helyesnek lát, de az emberek ekkorra már Manassé következtében mélyen jártak a bűnben. Mivel Jósiás, a király újjászületett, ezért a nép körében is népszerű volt ez a vallási mozgalom, de nem volt őszinte megtapasztalás. A Templom ismét megtelt, de Isten azt mondta Jeremiásnak, hogy menjen a templomhoz, és amint az emberek mennek be, kiáltsa, hogy „ne az Úr házában bízzanak”, ne üres fecsegés legyen ez, hanem kezdjék Istent igazán szolgálni.

Jeremiás sok bajba került, amiért az Istentől kapott üzeneteket közölte a királyokkal: börtönbe és verembe vetették, és sok baj érte. Jósiás idejében kezdi meg működését, majd a következő négy király alatt is dolgozott.

Jósiás király tizennyolcadik évében történt, hogy a király elküldte Sáfán kancellárt, aki Acaljáhú fia, Mesullám unokája volt, az ÚR házába ezzel a megbízással:

Menj el Hilkiájá főpaphoz, hogy szedje össze az ÚR házában összegyűlt pénzt, amit az ajtóőrök gyűjtöttek a néptől.

Adják oda azt az ÚR házában levő munkások felügyelőinek, azok pedig adják át a munkásoknak, akik az ÚR házában vannak, hogy javítsák ki a templom rongálódásait:

az ácsoknak, az építőknél és a kőműveseknek. Vásároljanak faanyagot és faragott köveket a templom kijavításához.

De nem kell őket elszámoltatni azzal a pénzzel, amit nekik átadnak, mert hűségesen fognak eljárni.

Egyszer csak így szólt Hilkiájá főpap Sáfán kancellárhoz: Ezt a törvénykönyvet találtam az ÚR házában! És odaadta Hilkiájá a könyvet Sáfánnak, hogy olvassa el.

Ezután Sáfán kancellár a királyhoz ment, és jelentést tett a dolgról a királynak. Ezt mondta: Szolgáid összeszedték a templomban található pénzt, és odaadták az ÚR házában levő munkások felügyelőinek.

Jelentette Sáfán kancellár a királynak azt is, hogy Hilkijjá főpap egy könyvet adott át neki, és felolvasott belőle Sáfán a királynak.

Amikor a király meghallotta a törvénykönyv igéit, megszaggatta a ruháját.

Majd ezt a parancsot adta a király Hilkijjá főpapnak, Ahikámnak, Sáfán fiának, Akbórnak, Mikájá fiának, meg Sáfán kancellárnak és Aszájának, a király udvari emberének:

Menjetek, kérdezzétek meg az URat, hogy mit jelentenek ennek a megtalált könyvnek az igéi rám és az egész népre, Júdára nézve! Mert nagy haragra gyulladt ellenünk az ÚR, mivel nem hallgattak elődeink ennek a könyvnek az igéire, és nem tették meg mindazt, ami elénk van írva.

Hilkijjá főpap, Ahikám, Akbór, Sáfán és Aszaja tehát elment Hulda próféta nőhöz, aki Sallumnak, Tikvá fiának, Harhasz unokájának, a ruhák őrizőjének volt a felesége, és Jeruzsálem új városrészében lakott; és beszéltek vele.

Hulda így szólt hozzájuk: Ezt mondja az ÚR, Izráel Istene: Mondjátok meg annak az embernek, aki hozzám küldött benneteket:

Ezt mondja az ÚR: Én veszedelmet hozok erre a helyre és lakóira, annak a könyvnek minden igéje szerint, amelyet Júda királya elolvasott.

Mert elhagytak engem, és más isteneknek tömjéneztek, hogy bosszantsanak engem kezük mindenféle csinálmányával. Ezért gyulladt fel lángoló haragom ez ellen a hely ellen, és nem alszik ki!

De mondjátok meg Júda királyának, aki azért küldött benneteket, hogy megkérdezzétek az URat: Ezt mondja az ÚR azokról az igékről, amelyeket hallottál:

Mivel meglágyult a szíved, és megaláztad magad az ÚR előtt, amikor meghallottad, hogy mit jelentettem ki erről a helyről és lakóiról, hogy milyen pusztulás és átok vár rájuk, megszaggattad ruhádat, és sírtál előttem, ezért én is meghallgatlak! - így szól az ÚR.

Ezért őseid mellé foglak tétetni, békességgel kerülsz sírodba, és nem látod meg azt a nagy veszedelmet, amelyet erre a helyre hozok! És megvitték a választ a királynak.

Amikor Jósiás megértette Isten Igéjét, megszaggatta ruháit, és valódi megtérést akart véghezvinni. Ezért kapta ezt az üzenetet Huldán keresztül, hogy a nemzet el fog esni, de nem az ő idejében.

A király magához gyűjtötte Júda és Jeruzsálem véneit.

Azután fölment a király az ÚR házába, és vele együtt minden júdai férfi és Jeruzsálem egész lakossága, a papok és a próféták, meg az egész nép apraja-nagyja. És felolvasta fülüik hallatára a szövetség könyvének minden igéjét, amelyet az ÚR házában találtak.

Majd odaállt a király az oszlop mellé, és szövetséget kötött az ÚR színe előtt arra nézve, hogy az URat követik, parancsolatait, intelmeit, és rendelkezéseit teljes szívvel és teljes lélekkel megtartják, és teljesítik a szövetség igéit, amelyek meg vannak írva abban a könyvben. És az egész nép elfogadta ezt a szövetséget.

Ezután megparancsolta a király Hilkijjá főpapnak, a másodrangú papoknak és az ajtóőröknek, hogy hordjanak ki az ÚR templomából minden olyan fűszerelést, amely Baalnak, Asérának és az ég minden seregének készült. Elégette azokat Jeruzsálemen kívül, a Kidrón mezején és a hamut Bételbe vitette.

Eltávolította a bálványpapokat, akiket Júda királyai alkalmaztak azért, hogy az áldozóhalmokon tömjénezzenek Júda városaiban és Jeruzsálem környékén, meg azokat is, akik a Baalnak, a napnak, a holdnak, a szerencsecsillagoknak és az ég egész seregének tömjéneztek.

Kivitette az ÚR házában levő Asérá-szobrot is Jeruzsálemen kívülre, a Kidrón-völgybe, és elégette a Kidrón-völgyben, porrá zúzatta, porát pedig a köznép temetkezőhelyére szóratta.

Amikor Jeroboám évszázadokkal ezelőtt először az északi királyság élére került, felépítette a bételi oltárt, és a júdából jövő fiatal próféta elkezdte kiabálni, hogy „oltár, oltár, emberek csontjait fogják égetni rajtad”. Jeroboám kinyújtotta a kezét, és azt parancsolta, hogy tartóztassák le a fiatalembert, de a keze úgy maradt, és könyörgött neki, hogy imádkozzon érte, hogy Isten meggyógyítsa őt. A fiatal próféta imádkozott érte, és a keze meggyógyult, és amikor Jeroboám ajándékot ígért neki, azt válaszolta: „ha az

egész királyságot is nekem adnád, akkor sem maradhatnék, mert az Úr, aki engem ideküldött, hogy az oltár ellen szóljak, azt is mondta, hogy ne egyek semmit és ne igyak semmit ezen a helyen, és ne is azon az úton menjek vissza, amelyen jöttem.”

Aztán egy öreg próféta becsapta azzal, hogy az Úr azt mondta neki rajta keresztül, hogy egyen és igyon nála. Később az Úr valóban szólt, és szavának értelmében ezért az engedetlenségért a fiatal próféta az életével fizetett. Az öreg próféta pedig eltemette a fiatait.

Most, Jósiás idejében teljesedik tehát be a fiatal próféta által adott prófécia, és Jósiás leromboltatja ezt az oltárt is.

A bételi áldozóhalmon levő oltárt is, amelyet Jeroboám, Nebát fia készítettett, aki vétekbe vitte Izráelt, ezt az oltárt is leromboltatta az áldozóhalommal együtt. Az áldozóhalmot fölperzseltette, porrá zúzatta, a bálványoszlopot pedig elégette.

Azután körülnézett Jósiás, és meglátta a sírboltokat, amelyek ott voltak a hegyen. A sírboltokból kihozatta a csontokat, és elégette az oltáron. Így tette azt tisztátalanná az ÚR igéje szerint, amelyet az Isten embere hirdetett; az, aki ezeket a dolgokat hirdette.

Majd ezt kérdezte: Miféle síremlék ez, amelyet itt látok? A városbeliek így feleltek neki: Isten emberének a sírja ez, aki Júdából jött, és megjövendölte ezeket a dolgokat, amelyeket a bételi oltárral tettél.

Erre ő azt mondta: Hagyjátok nyugodni, senki se bolygassa meg a csontjait! És békén hagyták a csontjait a Samáriából jött próféta csontjaival együtt.

Jósiás Samária városaiból is eltávolította az áldozóhalmokon levő templomokat, amelyeket az ÚR bosszantására készítettettek Izráel királyai. Ugyanazon a módon bánt el velük, ahogyan azt Bételben tette. Lemészároltatta az áldozóhalmok összes papját, akik ott voltak az oltároknál, és emberi csontokat égetett el azokon. Ezután visszatért Jeruzsálembe.

Majd ezt parancsolta a király az egész népnek: Tartsatok páskát Isteneteknek, az ÚRnak úgy, ahogy az le van írva a szövetségnek ebben a könyvében!

Bizony nem tartottak ehhez hasonló páskát a bírák ideje óta, akik Izráelt ítélték, sem Izráel, sem Júda királyainak az idejében,

csak Jósiás király tizennyolcadik évében tartottak ilyen páskát az ÚRnak Jeruzsálemben.

Jósiás király megtisztította Júda országát és Jeruzsálemet a halottidézőktől és jövendőmondóktól, a házibálványoktól is, mindazoktól a förtelmes bálványoktól, amelyek ott láthatók voltak. Így szerzett érvényt a törvény rendelkezéseinek, amelyek le vannak írva abban a könyvben, amelyet Hilkiájá pap talált az ÚR házában.

Nem volt hozzá hasonló király őelőtte, aki úgy megtért volna az ÚRhoz teljes szívével, teljes lelkével és teljes erejével, egészen a Mózes törvénye szerint; és utána sem támadt hozzá hasonló.

Az ÚR izzó nagy haragja azonban nem múlt el, mert haragra gerjedt Júda ellen azért a sok bosszantásért, amivel Manassé bosszantotta.

Ezért azt mondta az ÚR: Júdát is eltávolítottam magam elől, ahogyan Izráelt eltávolítottam, és megvetem ezt a várost, Jeruzsálemet, amelyet pedig kiválasztottam, sőt a templomot is, amelyről azt mondtam, hogy ott lesz az én nevem!

Jósiás egyéb dolgai, mindaz, amit véghezvitt, meg vannak írva Júda királyainak a történetéről szóló könyvben.

Az ő idejében vonult fel Nékó fáraó, Egyiptom királya Assíria királya ellen, az Eufrátesz folyó felé. Jósiás király szembeszállt vele, de az megölte Megiddónál, alighogy meglátta.

Szolgái holtan vitték el Megiddóból egy harci kocsin; Jeruzsálembe vitték, és eltemették a sírjába. Az ország népe azután fogta Jóáházt, Jósiás fiát; felkenték, és királlyá tették apja után.

Huszonhárom éves volt Jóáház, amikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Hamútal volt, Jirmejáhú leánya, Libnából.

Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan elődei tették.

De Nékó fáraó fogságba vetette őt Riblában, Hamát földjén, hogy ne uralkodhassék Jeruzsálemben. Az országra pedig száz talentum ezüst és egy talentum arany hadisarcot vetett ki. Ezután Nékó fáraó Eljákimot, Jósiás fiát tette királlyá apja, Jósiás után, és a nevét Jójákimra változtatta. Jóáházt pedig magával vitte, aki így Egyiptomba került, és ott halt meg. Jójákim megadta az ezüstöt és az aranyat a fáraónak, de kirotta azt az országra, hogy megadhassa a pénzt a fáraó parancsa szerint. Az ország népétől fejenként becslés szerint hajtotta be az ezüstöt és az aranyat, hogy megadhassa Nékó fáraónak. Huszonöt éves volt Jójákim, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben.

Ez idő alatt Jeremiás nagyon sokszor kiáltott a nép bűnei miatt.

Az ő idejében vonult fel Nebukadneccar, Babilónia királya, és szolgálja lett Jójákim három éven át; de azután elfordult tőle, és föllázadt ellene. Ezért az ÚR káldeus és arám rablósapatokat, továbbá móábi és ammóni rablósapatokat küldött ellene. Azért küldte ezeket Júda ellen, hogy pusztítsák azt az ÚR igéje szerint, amelyet kijelentett szolgálai, a próféták által.

Júdával is azt történt akárcsak Izraellel: amikor a nemzet gyengesége nyilvánvalóvá vált, akkor minden nép támadást indított ellenük. Nagyon veszélyes az, ha egy nemzet gyengesége megnyilvánul, mert felbátorítja a többieket, hogy megtámadják őt.

És pihenni tért őseihez Jójákim, utána pedig fia, Jójákin lett a király. Egyiptom királya többé nem vonult ki országából, mert Babilónia királya mindent elfoglalt, ami csak Egyiptom patakjától az Eufrátesz folyamig Egyiptom királyáé volt. Tizennyolc éves volt Jójákin, amikor uralkodni kezdett, és három hónapig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Nehustá volt, Elnátán leánya, Jeruzsálemből. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan apja tette. Abban az időben vonultak fel Nebukadneccarnak, Babilónia királyának a szolgálai Jeruzsálem ellen, és ostrom alá vették a várost. Nebukadneccar, Babilónia királya is megérkezett a város alá, amelyet szolgálai ostromoltak. Ekkor Jójákin, Júda királya kiment Babilónia királyához anyjával, udvari embereivel, parancsnokaival és főembereivel együtt. Babilónia királya uralkodásának nyolcadik esztendejében elfogatta őt. És elvitette onnan az ÚR házának minden kincsét, meg a királyi palota kincseit, és leszedetett minden aranytárgyat, amelyet Salamon, Izrael királya készíttetett az ÚR templomában. Így jelentette ezt ki az ÚR. Fogságba vitte a jeruzsálemieket, minden parancsnokot és a haderő minden vitézét, tízezer foglyot;

Itt érdemes elolvasni Dániel könyvét, mert őt is a babilóni fogságba vitel első hullámában, ezen tízezer ember között hurcolták el Babilónba. Ő az egyik herceg, Dávid házának rokona volt, és ott Babilónban tanították azért, hogy Nebukonozor udvarában szolgáljon. Híres államférfi lett Babilónban, és a következő méd-perzsa birodalomban is.

Azután Babilónia királya Mattanját, Jójákin nagybátyját tette meg helyette királynak, és a nevét Cidkijjára változtatta. Huszonegy éves volt Cidkijjá, amikor uralkodni kezdett, és tizenegy évig uralkodott Jeruzsálemben. Anyjának a neve Hamútal volt, Jirmejáhú leánya, Libnából. Azt tette, amit rossznak lát az ÚR, egészen úgy, ahogyan Jójákim tette. Bizony, az ÚR haragja miatt történt ez Jeruzsálemmel és Júdával! Végül is elvetette őket maga elől. Cidkijjá azután fellázadt Babilónia királya ellen.

Uralkodásának kilencedik évében, a tizedik hónap tizedikén megérkezett Nebukadneccar, Babilónia királya egész hadseregével Jeruzsálem alá, és táborot ütött vele szemben; körülötte pedig ostrommûveket építtetett.

Ostrom alatt állt a város Cidkijjá király tizenegyedik évéig.

A negyedik hónap kilencedikén már úgy elhatalmasodott a városban az éhínség, hogy nem volt ennivalója az ország népének.

Akkor betörtek a városba. A harcosok azonban éjszaka mind kimenekültek a két várfal közt lévő kapun át, amely a király kertje mellett van, és bár a káldeusok ott voltak körös-körül a város alatt, eljutottak a síkság felé vezető útra.

A káldeusok egy csapata azonban üldözőbe vette a királyt, és utolérte a jerikói síkságon, mivel egész csapata szétszóródott mellőle.

El is fogták a királyt, és elvitték Babilónia királyához Riblába, aki ítéletet tartott fölötte.

Cidkijjá fiait szeme láttára ölték meg, azután Cidkijját megvakították, majd bilincsbe verték és elvitték Babilóniába.

Jeremiás 32.-ik fejezetében olvashatunk egy érdekes próféciaát Cidkijjával kapcsolatban, akiről azt írja, hogy vezetni fogják a fogságába. Ez a prófécia is beteljesült, mert nem látott, és úgy vitték elvezetve.

Csak a nincsteleneket hagyták a földön, és a babilóniak Gedalját tették helytartóvá, de őt egy összeesküvés során megölték. Aztán a júdaiak megijedtek attól, hogy a babilóniak ezért bosszút fognak állni, és a maradék ember Egyiptomba menekült, és így pusztult el Júda, egy olyan nemzet, amely valamikor hatalmas volt, Isten erejével teremtett, és amíg Ő vezette őket, addig erősek voltak, győzelmeket arattak, de amikor elfordultak tőle, akkor az ellenségeik elpusztították őket, és maga a nemzet is megszűnt létezni.

70 éven keresztül, Jeremiás prófécijának megfelelően, a babilóniai fogságban voltak. Érdeemes elolvasni Jeremiás és Ezékiel próféciaát, valamint Dániel könyvét, hogy megértsük ennek a kornak a hátterét.

87 perc